

kunde lægges paa den stærkt forøgede Trafik paa Banerne. Jeg er glad ved den Tilføjelse, som det ærede Medlem her gjorde, og jeg vil sige, at jeg tror, man aldeles overvejende maa tilskrive den sidste Omstændighed Skylden. Det er aldeles utvivlsomt, naar vi se hen til Forholdene herhjemme og i Udlandet, at der i de seneste Aar er en saa stærk forøget Trafikering af Banerne og en saa betydelig Forøgelse af Iltogene paa Banerne, at der udkræves den allerstørste Paapasselighed fra Jærnbanepersonalets Side for overhovedet at kunne holde det gaaende. Naar man vil lægge Mærke til, hvor Ulykkerne herhjemme særlig ere passerede, er det paa Sjælland, og man kan se, at i ethvert eneste Tilfælde refererer den egentlige Grund til Ulykken sig til Forholdene ved Kjøbenhavn. Dette er til Dels Forholdet ved Gentoftulykken, og det er, tør jeg sige, aldeles væsentlig Forholdet ved det Uheld, der passerede i Juletiden paa Frederiksberg Station, og som omtaltes af det ærede Medlem. Det sidste Tilfælde er i saa Henseende ret illustrerende, naar man lægger Mærke til, at det, der var Aarsagen til, at Jærnbanetrafikken den Dag foregik med en vis Uregelmæssighed, var, at to Godsvogne vare komne ud af Sporet paa Kjøbenhavns Station. Der foregaar i Løbet af Dagen her paa Kjøbenhavns Station saa betydelige Rangeringer med Godsvogne, at det mindste Uheld vil foranledige stor Uregelmæssighed ogsaa med Hensyn til Befordringen af Persontogene ind til Banegaarden og ud fra Banegaarden. Det vil være et yderligere Bevis paa, hvor uafviselig nødvendigt det er at komme bort fra Forholdene, som de for Tiden ere, og at det vil være nødvendigt saa snart som muligt at komme til en Fuldførelse af den ny Godsbanegaard. Dag for Dag blive Forholdene mere og mere utaalelige. Hvad i øvrigt dette Tilfælde paa Frederiksberg angaar, skal jeg ikke i Øjeblikket udtale mig om, hvad der her virkelig er passeret, da Akterne efter Undersøgelsen ikke endnu ere forelagte mig, men jeg er selvfølgelig rede til at forelægge alle Oplysninger for det Udvalg, der eventuelt kommer til at behandle Tillægsbevillingslovsforslaget. I øvrigt skal jeg henvise til de Oplysninger, der ere fremkomne i „Berlingske Tidende“ angaaende denne Sag. De turde staa i en ret skærende Modsetning til den Maade, hvorpaa Sagen er fremsat i enkelte Organer i Pressen, om hvilke man nærmest skulde tro, at Hensigten var at vedligeholde blandt Publikum baade herhjemme

og i Udlandet en Følelse af Usikkerhed over for Trafikeringen af Jærnbanerne her i Landet. Jeg takker endelig det ærede Medlem for hans Anbefaling af Forhøjelsen af Tilskuddet til Sygekasserne, som jeg haaber det høje Ting vil slutte sig til.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3dje Valgkreds (Oscar Hansen) brugte stærke Udtryk, naar han talte om Brud paa Tro og Love, da han dog anerkendte, at der ikke var nogen gensidig juridisk Forpligtelse i den omhandlede Henseende. Jeg skal ikke følge hans Eksempel, men kun ganske kort bemærke, at jeg i Hovedsagen er aldeles enig med det ærede Medlem, nemlig at Pengene skulde bruges paa den Maade og i det Øjemed, hvortil de ere bevilgede, og jeg mener altsaa at kunne glæde det ærede Medlem med at sige, at jeg under Forhandlingen om denne Sag med vedkommende Embedsmænd udtrykkelig har erklæret, at for Fremtiden skulde Pengene bruges i det Øjemed, hvortil de ere bestemte, og Komiteen skal nok faa Underretning derom. Naar jeg har foreslaaet denne Bevilling i Aar, er det, fordi Pengene ikke ere blevne brugte, og fordi jeg mente, at det Øjemed, hvortil de foresloges anvendte, var et Øjemed, som der var Grund til at arbejde for. Det er dog, som sagt, kun i Aar, der er Tale om et saadant Forslag, og der er ikke Tale om, at et saadant Forslag vil kunne gentage sig.

Oscar Hansen: Det var jo en virkelig værdifuld Oplysning, vi der fik, at vi ikke kunde vente, at der vil blive gaaet videre paa den Vej, men jeg vil dog sige, at under Hensyn til, at vi mangle Repræsentation for svensk og norsk Kunst, og under Hensyn til, at man i Sverige og Norge stiller sig, som man gør, over for dansk Kunst, vil alene det, at man en Gang foretager en saadan Ompostering, Transaktion, som jeg kaldte det, virke meget ubehageligt, og det ikke blot i Kunstnerkredse, hvor det allerede har fremkaldt en saadan Virkning, men ogsaa i Rigsdagskredse i de andre to Lande. Derfor vil jeg stadig hævde, at det er rigtigst, at vi her i den danske Rigsdag tager det Standpunkt, som man har haft de to andre Steder, nemlig at Bevillingerne til disse internationale Indkøb holdes for sig selv, og hvis der saa trænges til Midler til andre Samlinger, saa maa vi tale om det, men en Forandring, motiveret paa den